

Tretí deň (utorok, 3. decembra)

Úvahy na rozjímanie počas novény v rámci prípravy na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie.

Navrhované témy sú: mudrci objavujú miernosť; Herodesov hnev; krajina miernych.

03.12.2024

„BLAHOSLAVENÍ tichí, lebo oni budú dedičmi zeme“ (Mt 5, 4). Mudrci videli toto blahoslavenstvo naplnené v Betleheme, mnoho rokov pred dňom, keď ho Kristus vyslovil. Je

pravdepodobné, že keď prišli k dverám, boli prekvapení, keď videli atmosféru, ktorá obklopovala toho, ktorému sa chceli pokloniť. Možno si predstavovali, že tam nájdú ďalších veľkých panovníkov tej doby, ktorí sa už nevedeli dočkať stretnutia s dlho očakávaným Spasiteľom. Namiesto toho videli len dieťa ležiace v jasliach so svojimi rodičmi. Len niekoľko pastierov vystúpilo, aby ponúkli tých niekoľko darov, ktoré mali. To bol sprievod, ktorý sprevádzal Mesiáša.

Mudrci zanechali mnohé veci, aspoň na čas, aby mohli kráčať po ceste, ktorá ich viedla ku Kristovi: pohodlie, pozemské statky, osobné projekty... Teraz si uvedomujú, že aby objavili Dieťa-Kráľa, musia zanechať aj niečo oveľa hlbšie: svoje chápanie výkonu moci a kráľovskej moci. Hľadali niekoho mocného a našli bezbranného malého chlapca. Pochopia, že kráľ v jasliach sa nevnučuje silou, ale miernosťou.

Nedominuje, ale berie na seba krehkosť ľudskej prirodzenosti, aby nás k sebe priblížil.

„Nie násilníci zdedia zem, tá napokon patrí tichým: oni majú veľké zaslúbenie, a tak si musíme byť istí Božím príslubom, že tichosť je silnejšia ako násilie“[1]. Táto scéna pri portáli pravdepodobne zmenila vzorce života mudrcov. Ktovie, či by od tej chvíle na základe toho, čo videli v Betleheme, nevykonávali svoju kráľovskú moc inak. Možno ich ohromil aj postoj Panny Márie. „Ak si niekto zaslúži byť dôležitý, musela by to byť práve ona,“ mohli usúdiť. A namiesto toho by videli dôverný vzťah Matky k jej Synovi. Práve pre jej nežnosť prijala s vierou božský príslub a nechala sa Bohom premeniť. V tento tretí deň novény k jej Nepoškvrnenému počatiu ju môžeme prosiť, aby pre nás získala od Boha ten istý tichý a pokorný postoj.

.....

KEĎ Herodes počul, že mudrci hľadajú židovského kráľa, „znepokojil sa a s ním celý Jeruzalem“ (Mt 2, 3). Bál sa, že ten, ktorého títo tajomní ľudia hľadali, je konkurentom pre neho a jeho potomkov.

Nebezpečenstvo pre jeho kráľovstvo bolo veľké a on sa rozhodol, že toto dieťa nemôže ďalej žiť. Preto pod zámienkou záujmu o jeho uctievanie požiadal mudrcov, aby mu povedali o jeho pobyte hneď, ako to zistia. Keď však počul, že sa vrátili inou cestou, „veľmi sa rozhneval a dal pozabíjať všetky deti v Betleheme“ (Mt 2, 16).

Herodesa okrem strachu zo straty moci poháňa aj hnev. Je presvedčený, že práve násilím si zabezpečí vlastníctvo svojho kráľovstva. A hoci by sa toto gesto dalo považovať za prejav jeho dočasnej nadvlády, v skutočnosti stratil niečo oveľa dôležitejšie: pokoj, dôveru, ktorú

mohol mať jeho ľud. „Chvíľa hnevu môže zničiť veľa vecí; človek stratí kontrolu a neváži si to, čo je skutočne dôležité, a môže zničiť svoj vzťah s bratom, niekedy beznádejne. Kvôli hnevu sa tak veľa súrodencov spolu nerozpráva, odvracajú sa od seba. Je to opak nežnosti. Miernosť spája, hnev rozdeľuje“[2].

Miernosť vidí ťažkosti v ich správnom kontexte, pomáha nám neočakávať, že ľudia alebo okolnosti budú vždy zodpovedať našim očakávaniam. Miernosť sa nesnaží ovládnuť druhých, ale uľahčiť cestu srdca k Bohu. Ak nás teda niečo na druhom človeku môže kedykoľvek rozrušiť, táto cnosť pomáha uprednostniť vzťah s vedomím, že jednota je nad rozdielmi. To však neznamená, že miernosť vedie k ľahostajnosti, teda k životu s ľahostajnosťou voči tomu, čo sa deje okolo nás. V skutočnosti niekedy jej charakteristickou nôtou bude, ako

povedal svätý Josemaría,
vzdorovitost': „Nechcem protestovať
proti všetkému bez toho, aby som dal
pozitívne riešenie, nechcem svoj
život naplniť neporiadkom. Búrim sa
proti tomu všetkému! Chcem byť
Božím dieťaťom, správať sa k Bohu,
správať sa ako človek, ktorý vie, že
má večný osud, a tiež ísť životom a
robiť čo najviac dobra, chápať,
odpúšťať, žiť spolu.... to je moja
vzbura!“[3].

KEĎ Jozef počul od anjela, že Ježiša
chcú zabiť, „vzal v noci dieťa i jeho
matku a utiekol do Egypta“ (Mt 2, 14).
Zdá sa, že táto situácia je v rozpore s
blahoslavenstvom, ktoré Pán neskôr
vyhlási o tom, kto bude dedičom
zeme. Tentoraz boli pokorní nútení
opustiť svoje miesto, zatiaľ čo
Herodesov hnev sa rozšíril po celom
jeho území. Na prvý pohľad sa zdá,

že zvíťazil ten najsilnejší, ktorý sa chce presadiť násilím.

Ale blahoslavenstvo sa netýka ani tak fyzického miesta, ale niečoho oveľa cennejšieho. „Pokorný je ten, kto *zdedí* najvznešenejšie územia. Nie je to zbabelec, *lenivec*, ktorý si nájde pohodlnú morálnu pôdu, aby sa vyhol problémom - nič také! Je to človek, ktorý dostal dedičstvo a nechce ho rozptýliť. Pokorný nie je samolúby človek, ale Kristov učeník, ktorý sa naučil brániť inú zem. Bráni svoj pokoj, bráni svoj vzťah s Bohom, bráni svoje dary“[\[4\]](#). Ako hovorí žalmista: „Pane, ty si údel môjho dedičstva a môjho kalicha, ty držíš môj podiel. Dobrý údel mi pripadol, teším sa zo svojho dedičstva“ (Ž 16, 5-6). Toto je *územie*, ku ktorému nakoniec príde pokorný: Boh sám.

Panna Mária vedela prežiť túto chvíľu nebezpečenstva s pokorou, pretože dôverovala Pánovi. Logicky

by prežívala únavu a neistotu, ale tieto ťažkosti prijímala s vyrovnanosťou, bez toho, aby stratila pokoj: vedela, že nič sa nevymyká Božiemu plánu. Ježiš určite mohol byť svedkom tejto miernosti svojej Matky za mnohých bežných okolností. Keď teda neskôr povedal: „Som tichý a pokorný srdcom“, môžeme predpokladať, že sa to čiastočne naučil od Márie. To je to, čo priťahovalo „pohľad Najsvätejšej Trojice na jeho Matku a Našu Matku“[\[5\]](#).

[\[1\]](#) Benedikt XVI, *Stretnutie s kňazmi*, 23-II-2012.

[\[2\]](#) František, *Audiencia*, 19-II-2020.

[\[3\]](#) Svätý Josemaría, *Stretnutie s mladými v Peru*, 13-VII-1974.

[\[4\]](#) František, *Audiencia*, 19-II-2020.

[5] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 726.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/2-decembra-treti-den-
noveny-k-neposkvrnenemu-pocatiu-
panny-marie/](https://opusdei.org/sk-sk/article/2-decembra-treti-den-noveny-k-neposkvrnenemu-pocatiu-panny-marie/) (26.03.2025)